

Tematikus összeállítás

VEKERDI LÁSZLÓ EMLÉKEZETE

REMEMBERING LÁSZLÓ VEKERDI

VENDÉGSZERKESZTŐ: SCHUBERT ANDRÁS

ELŐSZÓ

FOREWORD

Schubert András

nyugdíjas óraadó

Eötvös Loránd Tudományegyetem Könyvtár- és Információtudományi Intézet, Budapest
schubaa@gmail.com

Középiskolás éveim egyik legnagyobb hatású tanára Kontra Ilonka néni volt (Hetényi–Kontra, 2023). Kapcsolatunk nemcsak a latinórákra korlátozódott, hanem a gimnázium önképzőkörének vezető tanáráként hamar bevont engem ennek a jeles intézménynek a munkájába, amelynek később titkára, majd elnöke lehettem. De az iskolai kereteken kívül egy másik „önképzőkör” tevékenységével is megismertetett. Férje, a biológus Kontra György, baráti körével a lakásukon szervezett rendszeres összejöveteleket, amelyeken olyan kiválóságokkal ismerkedhettem meg, mint Szabó Árpád, Hankiss Elemér és – mi másért hoznám szóba ezt az emlékemet – Vekerdi László. Hihetetlen lényeglátása, kristálytisztá okfejtése lenyűgöző volt, akármi volt is a beszélgetés témája. Diákkorom elmúltával főként munkahelyén, az akadémia könyvtárában kerestem föl, ha bármilyen szakmai, emberi kérdésben higgadt, elfogulatlan véleményre volt szükségem.

1979-ben kerültem az MTA Könyvtárába. Miután kollégák lettünk, a helyzet egy kicsit komplikálódott. Vekerdi személyes okokból (egy jóbarátja egzisztenciális problémája miatt) nehezményezte csoportunk (Informatikai és Tudományelemzési Kutatási Főosztály) létrejöttét a könyvtárban. Munkámmal kapcsolatos problémáimat éppen olyan elmélyülten hallgatta meg, mint korábban, de elfogadás és bátorítás helyett most inkább a kétségeit és ellenérveit hangsúlyozta. Én persze hatalmas erőfeszítéseket tettem, hogy meggyőzzem őt munkám érdekes-

ségéről és hasznosságáról. Nem hiszem, hogy ez valaha is sikerült volna, de a vele való beszélgetések sokat segítettek érveim és ellenérveim formálódásában, ami később nagyon hasznosnak bizonyult a szakmai és közéleti viták során.

Két apró emlék, amely mély nyomokat hagyott bennem. Első szakkönyvem (Schubert, 1976) írása során szinte minden bekezdésben voltak olyan kérdéseim, amelyekről vele szerettem volna konzultálni. Egy alkalommal azt találtam mondani: „de az olvasó számára érthető lesz-e” ez és ez. Kétkedve nézett rám a szemüvege fölött.

– Te komolyan azt gondolod, hogy ezt a könyvet olvasni fogja valaki? Az ilyet nem azért írja az ember!

Megdöbbenve kérdeztem:

– Hát akkor miért?

– Hogy a főnöke meg legyen vele elégedve, és a kollégák irigykedjenek.

A másik, szintén könyvekkel kapcsolatos bölcsesség sokkal mélyenszántóbb. Arra már nem emlékszem pontosan, hogy melyik könyvről volt szó, de kifogásoltam, hogy sok benne az üresjárat, és kevés az igazán figyelemreméltó gondolat. Azt mondta: „Ha egy könyvben van egyetlen olyan mondat, ami igazán megragad, és amire hosszú idő után is emlékszel, akkor azt a könyvet már érdemes volt a szerzőnek megírni, és neked elolvasni.”

IRODALOM

Hetényi Zsuzsa – Kontra Miklós (szerk.) (2023): „*Csupa arany, fény, ragyogás*”. *Emlékkönyv Kontra Györgyné magyar- és latintanár tiszteletére*. Budapest: ELTE–MűMű. <https://tinyurl.com/mtratb44>

Schubert András (1976): *Homogén reakciók kinetikája*. Budapest: Műszaki Kiadó